

- at Europaspørgsmål vil være et fast dagsordenspunkt på alle nordiske statsminister-møder og udenrigsministermøder;
- at de nordiske EU-repræsentationer i Bruxelles i fællesskab under formandskabets ledelse regelmæssigt vil analysere udviklingen i EU med henblik på at identificere de problemstillinger, der har en klar nordisk dimension;
- og endelig, at der forud for møder i Det Europæiske Råd afholdes et nordisk embedsmandsmøde.

Med disse initiativer er der skabt en nyttig kobling mellem det nordiske samarbejde og EU-samarbejdet.

Et andet initiativ inden for Europasøjlen – som i sin natur ikke er regeringernes, men som vi fra formandskabets side lægger overordentlig stor vægt på – er det temamøde om Europaspørgsmål, som Nordisk Råd vil afholde i København i begyndelsen af marts 1996.

Vi ser her frem til en konference, der kan repræsentere en virkelig nyskabelse i det nordiske samarbejde, hvor man inddrager nøglepersoner fra EU-samarbejdet og koncentrerer kræfterne om at søge at definere Nordens og de nordiske landes rolle og interesser i EU's forestående regeringskonference.

Styrkelse af den nordiske identitet er en vigtig del af reformarbejdet. Også her er vi nået et skridt videre. På sessionen i Kuopio fremlægges som ministerrådsforslag en handlingsplan for det nordiske børne- og ungdomskultursamarbejde i perioden 1996-2000.

I handlingsplanen lægges op til nye initiativer og til styrkelse og bedre koordinering af eksisterende aktiviteter.

Derudover kan jeg nævne et initiativ, som er taget fra formandskabets side for at styrke det nordiske sprogfællesskab. Her er der i efteråret 1995 blevet nedsat en fællesnordisk arbejdsgruppe under ledelse af universitetslektor Allan Karker. Arbejdsgruppens hovedopgave er at vurdere det nordiske sprogfællesskab i et bredere perspektiv og foreslå langsigtede initiativer for det fremtidige sprogsamarbejde.

Det nordiske samarbejde er et mellemstatsligt regionalt samarbejdsforum. I de senere år har vi set flere og flere sådanne fora vokse frem. Lad

mig nævne Østersøsamarbejdet, Barentssamarbejdet og det baltiske samarbejde. Alle vil have en rolle ved udviklingen af de nye samarbejdsformer i Europa. Det, der adskiller det nordiske samarbejde fra disse nye fora, er den store erfaring, der ligger i det veletablerede nordiske samarbejde. Det giver os nogle muligheder for at påvirke og få indflydelse, men kun så længe vi i den nordiske kreds er indstillede på til stadighed at reformere og tilpasse vores samarbejde til udviklingen i det nye Europa.

Jeg tror, vi er godt på vej. Det nordiske samarbejde har med reformarbejdet i det seneste år taget de første vigtige skridt ind i den ny tid. Det er ikke helt ført til ende, men vi er kommet et langt stykke i den rigtige retning. Lad os dog til stadighed have for øje, at fortsat politisk energi og dynamik er forudsætningen for, at det lykkes at nå målet.

Under Nordisk Råds 47. session i Kuopio vil vi gøre status. Jeg vil slutte med ønsket om, at vi får en udbytterig session i Kuopio i næste uge.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 251

1) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering anmode Kommissionen om det materiale, som er nævnt i et fortroligt referat fra kabinetschefernes møde, hvoraf det fremgår, at Kommissionen kunne have erklæret de franske atomprøvesprængninger for særligt farlige eksperimenter?«

Skriftlig begrundelse

I Folketingets spørgetid onsdag den 25. oktober 1995 meddelte ministeren, at den danske regering ikke ville afkræve Kommissionen en redigering for håndteringen af sagen om de franske atomprøvesprængninger. Men ministeren oplyste samtidig, at fremkomsten af nye oplysninger kunne føre til nye overvejelser.

Ifølge Politiken den 26. oktober 1995 er det nu kommet frem, at der eksisterer et fortroligt refe-